

[Budgetministeren.]

kontorartikelaftale, som hr. Skovmand refererer til i den skriftlige begrundelse, har betydning en væsentlig lettelse for flere tusinde medarbejdere, der i de forskellige statsinstitutioner forestår disse indkøb; vi har også fået tilkendegivelser fra statsinstitutioner fra disse medarbejdere om, at de er tilfreds med denne ordning.

Et nyt system bliver imidlertid ofte mødt med en vis skepsis, men der er al mulig grund til at tro, at efter en indkørsperiode kommer lettelserne. Jeg vil gerne understrege, at når der er tale om centralisering, er det kun selve aftaleindgåelsen, der er centraliseret, mens de øvrige dele af indkøbsarbejdet som hidtil foregår i institutionerne, blot mere praktisk og til lavere priser.

Der er heller ikke tale om, at staten ensidigt begunstiger ganske bestemte leverandører. Den udvalgte leverandør af kontorartikler f. eks. har deltaget i tilbudgivningen på lige fod med en lang række konkurrenter og har gennem adskillige år været hovedleverandør til staten og til flere større institutioner.

Aftalen er i øvrigt sådan indrettet, at en del af de pågældende varer frit kan købes hos institutionernes sædvanlige leverandører, blot skal betingelserne naturligvis være mindst lige så fordelagtige som aftaleleverandørens. Det er klart, at en række detailhandlere ser en omsætning gå fra sig, når staten gør brug af sin stilling som storafkøber af en del varer. Men når man tager i betragtning, at administrationsdepartementet på 1½ år med en stab på kun 5 medarbejdere har medvirket til årlige besparelser på statens indkøb på omkring 40 mill. kr., altså 40 mill. kr. om året, et tal, der i øvrigt er i stigning, og derudover til bortfald af en mængde dobbeltarbejde, så finder jeg ikke, at der er anledning til at fravige centraliserede indkøb på områder, hvor der er åbenlyse økonomiske fordele at hente.

Skovmand: Jeg siger tak for ministerens svar. Vi er jo ikke principielt uenige om, at det gælder om, at staten sparer penge på dette område, og jeg vil da også håbe, at ministeren har ret i, at de gode sider ved ordningen opvejer ulemperne. Det, der bare er mit indtryk, og som har ført til, at jeg har rejst sagen, er, at man har været lidt for

tilbøjelig til i forbindelse med de centrale indkøb at undervurdere de problemer, der er blevet skabt ved, at man f. eks. har skullet købe viskelæder, tegnestifter og den slags ting hos ganske bestemte leverandører med i visse tilfælde ret vanskelige ekspeditionsvilkår. Derfor vil jeg først og fremmest bede ministeren om at være opmærksom på det problem i den kommende tid, om det måske er sådan, at en eller 2 millioner af de 40 mill. kr., man sparer, ligesom koster uforholdsmæssigt meget de steder, hvor det ikke kan måles, nemlig i den enkelte medarbejders tid. Det er klart, det står ingen steder, hvis man på et kontor spilder et kvarter om ugen eller en halv time om dagen, eller hvad det nu kan være, på at skulle bruge en meget besværlig bestillingsprocedure, men derfor betyder det dog immervæk en nedsættelse af den samlede statslige effektivitet.

Jeg vil sådan set være tilfreds, hvis ministeren vil holde øje med disse problemer i den kommende tid.

Budgetministeren (Heimesen): Jeg har meget svært ved at tro, at det administrative merarbejde, som hr. Skovmand taler om for visse medarbejders vedkommende, skulle være af en størrelsesorden, der på nogen måde kan opveje de fordele, der i øvrigt er ved, at indkøbsmedarbejdere befries for at undersøge, hvor de kan indkøbe varerne mest fordelagtigt. De får gennem indkøbslister så at sige automatisk bestilt alle de varer, de har behov for, og antallet af bestillinger reduceres ganske væsentligt.

Jeg gør opmærksom på, at kontorartikel-aftalen skønnes at vedrøre køb på ca. 12 mill. kr. årlig og besparelsen skønnes at være i størrelsesordenen 3-3½ mill. kr. årlig. Der skal nu altså ganske mange gener rundt omkring på et par kontorer til, før det kan opveje besparelser af denne størrelsesorden.

Med hensyn til de to kontorartikler, som hr. Skovmand nævnte, skal jeg oplyse, at med hensyn til viskelæder er det rigtigt, at det skal indkøbes hos den, med hvem aftale er indgået, men med hensyn til tegnestifter kan de købes frit, dog under forudsætning af, at det sker til priser, der ikke ligger over dem, som leverandøren kan klare.

Skovmand: Jeg vil gerne takke ministeren for oplysningen om, at tegnestifter ikke skal